

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Intrevederea dela Petersburg.

III.

Disensiunile și luptele naționaliste din Austria nu sunt de ieri de alaltieri. Ele datează de cel puțin cincizeci de ani. Ar fi deci rațional să presupunem, că oamenii de guvernament din Austria se vor fi ocupat nu numai cu detaliile acestor lupte, ci vor fi avut răgaz și prilej să studieze mobilul lor și toate împrejurările în care ele s-au purtat. În consecință, ori-și-ce om nepărtinitor va fi crezând, că bărbații de stat ai Austriei vor fi și având idei concrete în privirea înlăturării acestor sfâșieri dintre naționalități cari constituiesc temelia Austriei.

Din nenorocire, și oamenii de stat ai Austriei se vede că au alte treburi și nu se interesează de această chestiune, decât atunci, când impetuositatea luptelor parțiale dintre singuraticile naționalități îi trezește din preocupările lor de altă natură.

Toată lumea politică din Austria admite, că chestiunea naționalităților este o chestie de viață și de moarte pentru imperiul austriac. Însă acest netăgăduit adevăr n'a ieșit încă din domeniul frazelor de ocazie, și n'a intrat încă în conștiința celor ce mereu poartă soarta imperiului în gura lor.

Dacă cerurile hotărâtoare din Austria ar fi ajuns la plenitudinea conștiinței acestui mare adevăr, chestiunea naționalităților de acolo ar fi trebuit să dea naștere unei întregi literaturi speciale, ea ar fi fost discutată temeinic din toate multiplele și variatele ei puncte de vedere.

Dar tot ce s'a scris în această privință se reduce la câte-va broșurele de interes momentan. Discuțiile din parlament și articolele din presă n'au prea abordat nici ele această chestiune cu seriozitatea și obiectivitatea recerută.

Fie-care partid naționalist s'a măr-ginit să-și fixeze revendicațiunile în formă de program național-politic, dar' mai nimeni nu s'a gândit la o sinteză a acestor revendicațiuni.

Da, se auzea și în Austria din când în când cuvântul „federalism”, dar rar s'a găsit cine-va să-l precizeze și să-l concretizeze specificelor împrejurări în cari o formă oare-care a lui avea să fie aplicată.

Federalismul este un teren general și de o foarte mare elasticitate. El nu reprezintă o noțiune singură, ci o întreagă sferă de noțiuni, cari se deosebesc foarte mult unele de altele.

El semnifică o întreagă categorie de forme de stat. Caracterul comun al acestor forme de stat este *autonomia*, dar' precum în principii autonomiste sunt o mulțime de gradațiuni, tot astfel și în federalism.

Uniunea personală, uniunea reală, federațiunea și confederațiunea de state, statul federal, statul unitar descentralizat ș. a. m. d., sunt tot atâtea forme de stat ce intră în sfera de înțeles a cuvântului federalism.

Dar' când e vorba de federalism în aplicațiunea lui la stările naționale din Austria, se mai ivește o altă chestie de o fundamentală importanță în această privință. S'a zis adeseori, că Austria constituie un anacronism politic. Așa este. Regatele și țările, pe cari Dinastia de Habsburg le-a adunat, mai ales prin căsătorii, sub sceptrul ei, poartă și azi caracterul arbitrarului, în urma căruia ele au fost înădite în concepția actuală de „împărăție”.

În aceste regate și țări sunt tot atâtea resturi de închegări politice cu desăvârșire yonice. Hotarele acestor regate și țări nu se acoperă cu hotarele etnografice. Ele sunt pur și simplu istorice și arbitrare.

În mai fiecare asemenea regat și țară există două sau mai multe naționalități. În mai fiecare regat sau țară găsim mai ales o naționalitate, care susține

cu ostentațiune că țara sau regatul e al ei, și că a doua sau a treia naționalitate n'ar fi având drepturi „istorice”, deci n'ar fi având nici un titlu la o existență națională, necum la autonomie.

Așa d. p. Maghiarii se identifică cu Ungaria și se cred singura națiune legitimă în acea țară. Polonii se cred singuri stăpâni ai Galiei și nu vor să auză nimic de o existență națională a celor 4 milioane de Ruteni de acolo. Cehii vorbesc de restabilirea regatului boem și nu sunt de loc afectați de fatala dependență în care au să ajungă cele 3 milioane de Nemți din Boemia, Moravia și Silesia, dacă aceste țări ar fi unite spre a forma vechiul regat al lui Wenceslaw. Tot cam așa sunt raporturile „istorice” și între Nemți și Sloveni, între Sloveni și Italiani etc.

Restabilirea unor asemenea regate și țări poate fi o interesantă restaurațiune de situații istorice, dar' în nici un caz ea nu ar pute însemna o împiccare a naționalităților, o soluțiune serioasă a chestiunii.

Din păcate, ori de câte-ori s'a zis în Austria câte- ceva despre federalism, s'a avut în vedere mai în totdeauna acest federalism istoric, și anume o restabilire a regatelor și țărilor în vechia lor autonomie și în arbitrarele lor frontiere istorice.

După semnele ce se manifestă acum în Austria, e foarte probabil, că federalismul ce va avea să fie introdus acolo are să fie o federațiune a acestor istorice regate și țări.

Majoritatea camerei austriace zice în proiectul seu de adresă, care chiar acum se discută: „Camera deputaților e pătunsă de convicțiunea, că numai prin o reciprocă recunoaștere a drepturilor istorice și înăscute ale popoarelor Austriei în toate regatele și țărele imperiului se va pute încheia pacea națională.... Conservarea drepturilor istorice speciale și a integrității regatelor și țărilor, și menținerea legăturii reale ce le unește, sunt garanțiile pentru ajungerea acestui înalt scop”.

Această accentuare a momentului istoric și a „integrității” înseamnă tendința de a se înlocui constituția actuală a Austriei cu o uniune reală pe baze istorice.

Și dacă această formă de federalism se va introduce pe această basă istorică, se va isprăvi chestiunea naționalităților? Ne îndoiim.

Naționalitățile din Austria nu sunt identice cu „regatele și țărele” actuale și e evident, că o eventuală restabilire a drepturilor istorice ale acestor „regate și țări” nu va însemna, pentru-că nu va pute să însemneze, o recunoaștere leală a drepturilor naționalităților.

Introducerea unui asemenea federalism istoric nu numai că nu ar putea reconcilia pe deosebitele naționalități, dar' le-ar învrăjbi poate și mai mult.

Prin o asemenea consacrare a dreptului istoric s'ar crea în locul unui stat poli-național austriac, mai multe state poli-naționale, mai multe terenuri de lupte naționale. S'ar da satisfacțiune națiunilor ce se numesc „individualități istorice-politice” în detrimentul celorlalte.

Polonii și Cehii ar ajunge cu chipul acesta în pozițiuni analoage cu acea în care se găsesc azi Maghiarii. Și precum acestia, sprijinindu-și hegemonia de rasă pe dreptul istoric, oprimă pe Români și Slavi, tot astfel, vrând nevrând, Cehii ar domina pe Nemți, Polonii pe Ruteni, etc.

Da, e incontestabil, că unica posibilitate de a rezolvi chestia naționalităților din Austria este federalismul, însă numai cea mai liberală formă a lui și numai în cazul, că el va ține seamă de aspirațiunile autonomiste ale fiecărei naționalități din imperiu.

Dar' se așteptăm desăvârșirea evenimentelor. Vom vedea dacă cercurile hotărâtoare dela Viena vor într-adevăr să dea acum, în noua orientare politică din

Orient, o soluțiune serioasă chestiunii celei mai vitale a Austriei.

Negreșit, aceasta ar fi pentru naționalitățile din Ungaria o rază de speranță... dar' nu e mai puțin adevărat că astăzi, mai mult ca ori-și-când, soarta lor e în mâinile lor, și în mare parte dela energia lor va atârna marea chestiune de a se ști: dacă federalismul va avea să rămână restrins la Austria propriu zisă!

Naționalitățile din Ungaria ar avea acum privilegiu de a face să se auză cuvântul lor.

Sibiu, 27 Maiu n.

Sași contra proiectului despre curțile cu jurați. Se conving și Sașii din ce în ce mai mult, că cu politica de terguială nu o vor duce la mare ispravă. De aceea încep și ei pe o coardă mai resolută de opoziție contra guvernului. Proiectul despre curțile cu jurați, care este o nouă lovitură contra naționalităților și a drepturilor lor garantate prin lege, a provocat o vie mișcare și între Sași. *Ba sunt prospecte, ca față cu acest proiect Sașii să iee poziție demnă.*

La 22 Maiu s'a ținut aici în Sibiu o întrunire la „*Imperatul Romanilor*”, sub președințiu dr. *Ad. Schullerus*, care a accentuat, că pericolul ce se cuprinde în noul proiect trebuie să scoată din nepăsarea apatică a poporului săsesc, și să-l determine a se ridica spre apărare.

Dr. *Rudolf Schuller* a ținut apoi o prelegere întemeiată despre noul proiect arătând toate părțile incorecte și primejdioase, ce cuprinde. S'a primit apoi propunerea, ca deputații Sași să fie provocați din partea comitetului cercual, ca se voteze, cel puțin la a treia cetire, *contra acestui proiect.*

Ca nu cumva provocarea oficioasă să vină prea târziu, s'a primit propunerea, ca deputații Sibiului să fie provocați imediat telegrafice.

În urma pașilor făcuți din această întrunire comitetul cercual al Sibiului s'a întrunit la 25 l. c. și a luat o rezoluțiune oficioasă, prin care enunță că deputații sași, cari stau pe baza programului popular săsesc, nu pot să voteze pentru acest proiect.

Rezoluțiunea e motivată între altele cu provocare la punctul 4 al programului săsesc prin care se pretinde a combate ori-ce restricțiune mai departe „a libertății și îndreptății”, ce compete naționalităților.

Credem, a sosit timpul, ca și Sașii să se convingă, că locul lor nu e în tabera partidului liberal guvernamental, ci în tabera naționalităților aliate, pentru combaterea maghiarizării și eluptarea „libertății și îndreptății” ce li se cuvine.

Congresul bisericii sârbești.

În zilele cele mai apropiate se va publica rescriptul cu care monarhul concede convocarea congresului sârbesc pe 14 Iulie n. a. c. Congresul acesta va fi de cea mai mare însemnătate pentru biserica gr.-ort. sârbească, căci va avea să se lupte din greu contra ingerenței și omnipotenței guvernului unguresc, care ar voi să pună mâna pe autonomia acestei biserici, ca apoi să se poată lega și de autonomia bisericii gr.-ort. române. În fața acestui mare pericol, partidele Sârbilor (cea radicală și cea liberală) au luat hotărârea a se sprijini reciproc la alegerile pentru congres și a trimite la congres pe cei mai buni ai națiunii sârbești. Ambele organe de publicitate, „*Zastava*” și „*Branik*”, publică apeluri călduroase către alegători, provocându-i să împedă cu ținuta lor solidară atentatul plănuir.

Guvernul se explică.

Totdeauna când șovinismul maghiar face câte un pas înainte în interesul *ideei de stat maghiar*, ori câte un pas întru suprimarea drepturilor naturale ale naționalităților din țeară, urmează explicări ulterioare din partea guvernului. Nu doar pe seama noastră, ci pe seama străinătății, de care au mare respect stăpânitorii noștri. Cea mai nouă explicație o dă guvernul unguresc referitor la purtarea sa față de propunerea deputatului Șerban, care ceruse în

dieta ca membrii curților cu jurați să știe românește prin părțile locuite de Români. Anume guvernul publică în *Pol. Corr.* din Viena următorul comunicat: Din aceste declarațiuni (ale lui Șerban. Red. Trib.) poate vedea ori-cine că stăruințele de a câștiga valoare publică limbilor diferitelor naționalități, au tendență exclusiv politică, cari tind la dărăburirea unității statului (!! Red. Trib). Trebuie bine chibzuit lucrul, căci împlinirea dorinței lui Șerban ar avea de urmare nașterea unor asemenea dorințe din partea celorlalte naționalități din ce- apoi s'ar naște pedeci nevinșe pe seama legislațiunei. Conservarea limbilor naționalităților rămâne în grija școlai și a familiei, și negarea validității lor pe teren de drept public nu se poate privi de asupra a naționalităților. E de sperat, că cercurile din străinătate, la cari apelează agitatorii naționalisti, vor înțelege odată îndreptățirea acestui neschimbat punct de vedere al politicii maghiare.

Negreșit că vor înțelege, ales după- ce vor cunoaște răspunsul puternicilor zilei din comitatul Caraș-Severin, dat la interpelarea avocatului *Brediceanu*, cari au zis că e destul dacă limba română se propune în clasa primă și a doua a gimnaziului din Lugoj.

Astfel se conservează limbile naționalităților în școlile maghiare.

Patima personală și principiul.

Notița calmă a „*Ligei Române*” dată sub titlu „*Zel de prisos*” a dat prileg „*Tribunei Poporului*” să se caracterizeze de nou. Ea pune întregă notița în căra dlui *Aurel C. Popovici*, pe care neconștient îi place a-l bat-jocori pentru „faimoasele desvöliri” — cum le numește ea, — de cari domni dela „*Tribuna Poporului*” nici azi nu pot avea liniște. Noi știm că „*Liga Română*” este organul „*Ligei* pentru unitatea culturală a tuturor Românilor”, și mai știm că notița „*Zel de prisos*” a apărut neștigată de nime, prin urmare ca din partea redacției.

La ce mai caută deci „*Tribuna Poporului*” anumite persoane, când aci se tractează de „*Ligă*” în numele „*Ligei*”?

Bine a zis, cine a zis, că „*avem* slăbiciunea de a pune multă *patimă personală* acolo, unde numai *principiul* ar trebui să cumpenească”. Și știți cine a zis vorba? — „*Tribuna Poporului*”! (Vezi nr. 90.)

Cel puțin se cunoște!

Parlamentul maghiar.

Sedința din 25 Maiu n.

Evenimentul zilei e, că Kossuth-istii au decis înscenarea obstrucțiunii în dietă, pentru a împedea înțrarea în viață a proiectelor de lege referitoare la curțile cu jurați, în forma propusă de guvern, și că partidul național condus de Apponyi, încă a decis să ducă cea mai strajnică luptă contra §-lui 16, care e cel mai pociț și mai neliberal din întreaga lege liberală. De altă parte ministrul de resort *Erdely*, a declarat în incinta dietei, că *mai bucuros se spânșură* decât să abandoneze §-ul 16. Vom vedea dar' în curând ce va învinge? Obstrucționismul lui Kossuth, ori — *funia lui Erdely*.

Sedința de Marți, a decurs altcum în modului următor:

Contele *Battyány* propune, că guvernul din Fiume să nu poată fi jurat, întocmai ca ministrii și șefșanii.

Györy cere ca toți funcționarii de stat dela administrație și din municipii să fie excluși din lista juraților.

Propunerea lui Battyány se primește, a lui Györy se respinge cu 69 voturi contra 48.

Deputatul *Molnár* propune folosirea cuvântului *preot* în loc de *paroch*.

Nu se primește.

La §-ul 14 se naște discuție lungă asupra modului cum are să se compună comisiunea, care va avea să aleagă dintre îndreptățiții de a fi jurați, pe cei mai patrioți și să termine cu primirea textului original.

Urmează §-ul 15, despre selecțiune.

Săghy Gyula constată, că selecțiunea s'a introdus și la compunerea listelor alegătorilor dietali, și de aceea nu formează în parlament

acea majoritatea, cari reprezintă adevărată opinie publică.

Așa va fi și la curțile cu jurați. Funcționari publici, atrănători de guvern vor forma majoritatea. Propune, că numai a patra parte din funcționari se poată face parte din curțile cu jurați.

Asboth János zice, că paragraful acesta e o mascară, care face din această instituțiune o prostituțiune politică. Nu-l primește.

Ragdyi propune, ca să nu se aleagă numai numărul propus de guvern, ci cu mult mai mulți jurați din partea comisiunilor de selecțiune.

Györy cere, ca jurații să se aleagă în prima linie dintre aceia, cari nu sunt funcționari publici.

Holló Lajos dorește, că nu ministrul să stătorească numărul juraților.

Ministrul *Erdely* neagă, că guvernul ar urmări scopuri politice de partid.

Nu primește nici una din propunerile făcute.

La votare, majoritatea primește textul original cu acea parte din amandamentul lui Györy, ca curțile cu jurați să se constituie în prima linie din aceia, cari nu poartă funcțiuni publice.

Continuarea — mâine.

Congresul medicilor români.

Duminecă la orele 2 după amiază s'a deschis în sala Hugo din București congresul asociațiunei medicilor din România. Dl profesor doctor *Asaki* a sosit la București venind din străinătate, spre a lua parte la lucrările acestui congres. La gară eminentul chirurg și profesor, a fost întâmpinat de vechii sei medici secundari, de un mare număr din fostii sei asistenți, amici, colegi, etc.

La congresul dela Hugo au luat parte peste 300 de medici din capitală și din provincie. Înainte de formarea biroului, s'a dat citire unui mare număr de telegrame și scrisori de adesiune sosite, atât din capitală cât din mai toate unghiurile țării. Printre acestea menționăm adesiunea dlui general-doctor *Teodori*, profesor doctor *Demosthene*, *Babeș*, adesiunea colectivă a profesorilor facultății de medicină din Iași, reprezentată prin domni doctori *Em. Pușcariu* și *L. Scutyl*, cum și din numeroase orașe și orașele din țeară.

Dl ministru al instrucției publice, care a fost invitat la solemnitatea deschiderii congresului, s'a scuzat printr-o lungă telegramă, că nu poate participa din cauza recepțiunilor oficiale dela Palat. Asemenea s'a scuzat dl doctor *Crepulescu*, președintele Academiei.

După îndeplinirea acestor formalități și facerea apelului nominal, dl Dr. *Kiriak*, președintele biroului provisor, a rostit o caldă alocuțiune pe care o termină declarându-și misiunea îndeplinită și comunicând congresului, că are a proceda la alegerea biroului și la votarea statutelor.

Se proclamă ca președinte dl profesor-doctor *N. Manolescu*, vice-președini d-nii *Dri Kiriak* și *Drugescu*, secretar-general dl Dr. *Bardescu*, ear' secretari de președinte d-nii *Dri Crășanu* și *Oriste*.

După constituirea biroului mai mulți congresiști cer să se cetească expunerea de motive a statutelor. Se dă cetire expunerii de motive datorită delegatului raporturilor dl Dr. *Mendonidi*, o lucrare meritoare care e primită de congres cu vii aplauze.

Se procede apoi la votarea statutelor. Asupra câtor-va articole au urmat discuțiuni, la cari au participat d-nii d-ri *Toma Ionescu*, *Neagoe*, *Mihăilescu*, etc. Statutele sau votat cu oare-cari modificări.

Congresul a proclamat ca președini de onoare pe d-nii d-ri: *Crepulescu*, *Asaki*, *Calendero*, *Stoicescu*, *Măldărescu*, *Toma Ionescu*, *Babeș*, etc. De asemenea biroul a fost autorizat să se ducă la Palat, pentru-ca să prezinte Săveranului omagiile membrilor congresiști.

La sfârșitul sedinței, membrii prezenți au subscris în cartea de aur a asociațiunii ca fondatori.

Sedința a doua s'a deschis Luni la orele 2. Congresul a admis sumarul sedinței precedente. La ordinea zilei regulamentul asociațiunii. Printr-o propunere votată s'a dat mandat viitorului comitet ca regulamentul să-l

Intocmească în conformitate cu spiritul statulelor și cu cerințele Asociațiunii.

În urmă d. dr. Mendonidi propune o moțiune, prin care se clarifică scopul Asociațiunii medicilor, moțiune care e primită cu entuziasm de către congres.

Apoi se procede la alegerea comitetului definitiv al Asociațiunii. Rezultatul scrutinului se va ști mai târziu, după desfacerea buletinelor.

Congresul s'a terminat printr-o admirabilă conferență a dlui dr. Obreja, care a tratat despre: *Alcoolism cu factor în dezvoltarea tuberculozei*.

Seara a avut loc în sala de marmură a hotelului Continental, un mare banchet la care au luat parte toți membrii congresului.

La banchet au asistat și d-nii profesori doctori Asachi, Toma Ionescu, Manolescu etc.

D. dr. Pătrașcu a ridicat un toast în sănătatea Suveranilor. În urmă s'au pronunțat discursuri de către d-nii d-ri Manolescu, Toma Ionescu, Asachi, Tomescu, Minovici, Drăgescu, Mendonidi, Mironescu, Bardescu, Potârnică, Butărescu, Radovici și d. C. Mile în numele presei române.

Din comitate.

Arad.

În ultima congregațiune s'a fost primit și aici propunerea de a contracta un împrumut de 103.000, pentru ajutorarea școalelor de stat, în condițiunile cunoscute.

Contra acestei hotărâri 6 membrii români ai congregației: Mihail Veliciu, Dr. N. Oncu, Dr. St. C. Pop, Vasile Mangra, Iuliu Herbay și Dr. Ioan Suciu, au dat apelată la ministrul de externe.

În apelata aceasta ministrul este rugat a nimici, ori a schimba decizia congregației. Motivele aduse sunt mai mult formale.

Principal contra școalelor de stat, din punct de vedere național, se vorbește într-un pasagiu final pe care îl reproducem, drept specimen, întreg:

»Școalele de stat populare în 2 comune locuite de Români în comitatul nostru și de altcui sunt fără scop, căci instrucțiunea elementară cu succes se poate da numai în limba maternă. În comune românești școalele populare de stat, în lipsă de ori ce folos practic, ar fi niște instituțiuni de lux: acela însă care nu dispune de bani, nu face lux, cu atât mai puțin să nu se folosească de creditul altuia».

Apelata aceasta e datată la 25 Maiu n.

Caraș-Severin.

În congregația comitatului Caraș-Severin, ținută Marți în Lugoj, a interpellat avocatul Coriolan Brediceanu în chestiunea limbii, cerând lămuriri dela președinte că de ce nu se propune limba română la gimnaziul superior din Lugoj, când se știe că o ordinațiune ministerială a permis acest lucru? Vicecomitele Litsek răspunde, că limba română se propune în clasa I, și II. (Și atâta e destul? Red. Tr.) ear comitele suprem Jakabffy mai adaugă, că statul ungăr nu e intolerant față de naționalități dar cere aceea ce i se compete.

Adecă: se învățăm ungurește și se ne uităm limba noastră. Frumoase dovezi de toleranță!

Timiș.

Mare senzație a făcut în țeară suspendarea vicecomitelui Deschan din comitatul Timiș, pentru abuz de putere și violare de lege. Cercetarea disciplinară s'a ordonat contra faimosului vicepan din partea ministrului de interne, suspendarea a decretat-o comitetul administrativ al comitatului Timiș cu vot unanm, în ședința de Marți, ear motivul acestei afaceri e următorul: Deschiderea liniei ferate vicinale Timișoara-Lipova avea să se facă la 18 Maiu n. c. și comitele-suprem încușoștinașe despre aceasta guvernul. Deschiderea însă nu s'a făcut, pentru-că vicecomitele Deschan, în contra ordinului primit dela comitele-suprem, nu a conșosolvire sumei de 93.000 fl., ca ultima rată a speselor avute cu clădirea acestei linii ferate vicinale, ba a dat ordin comunelor interesate, ca nici ele să nu plătească restul din sumele cu care ele au contribuit la facerea acestui nou drum de comunicație. Casul s'a comunicat guvernului și catastrofa a urmat.

Vicecomitele Deschan are multe păcate pe suflet, comise față de notarii români din acel comitat, pe cari i-a suspendat ori i-a pensionat de-a rîndul, și față de școalele românești, pe cari voea să le prefacă în comunale și astfel nu e mirare, că i-a ajuns și pe dînsul — nemese!

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 107) vorbește despre „Curțile cu jerați și guvernul unguresc” și atîngînd dispoziția privitoare la paragraful cu limba, și încercarea unor deputați nemaghiari de a arăta că dispozițiile proiectului de lege sînt nedrepte și monstruoase, constată că toate discursurile lor au produs ilaritate și mirare între deputații unguri. Pur-tarea aceasta a lor „G. T.” o caracterizează astfel:

„Este risul îmbuibat al acelora, cari prin dispozițiile lor nebune cred a-și fi asigurat corabia în contra tuturor pericolelor, și în amezala lor nu vîd pe cerul, care le suride azi, punctul negru ce anunță ziua critică de mîine”.

„Dreptatea” (nr. 105) începe o serie de articole sub titlul „Rolul presei noastre”, și accentuează importanța solidarității noastre și a organizării noastre în partid politic-național, continuînd la un loc astfel: „va înțelege veri-cine, căci cel-ce vrea, poate să înțeleagă, că de mare este interesul neamului nostru românesc ca să aderăm și neclătiți să rămănem pe lângă solidaritatea noastră și pe lângă organismul nostru de partid național-român, sub înțelegîndu-se de sine: și pe lângă programul nostru politic-național dela 1881. Și mai vîrtos acū să rămănem neclătiți. Acū, când convingi sîntem, că deocămdacă „corul înglodat” nu-l mai poate scoate din glod nici „comitetul omogen” nici „omogenii” desbinați, nici nime altul. Și neclătiți să rămănem fără considerare la persoanele păcătoase, la greșelile, neputința sau slăbiciunile lor, pe cari din urmă nu putem ave nici un interes, ne cumă folos, de a le scoate la iveală și d'a le scărmenă în public. Numai cunoscuta mîncărime de grandomanie mai poate ave astfel de interes, altul nime”.

Cronică politică.

Stările din Grecia.

Toate știrile ce sosesc din Atena spun, că în Grecia domnește mare ferebă în contra dinastiei, și mai ales în contra prințului moștenitor Constantin. Nu numai populația, dar și armata, în primul rînd ofițerii sînt porniți contra lui, și așa se pare că nici nu i-ar fi cu putință prințului, care se află în Larissa, de a se reînfoarece acasă. Armata și populația cer din zi în zi mai stăruitor rechemarea diadoch-ului (prințul moștenitor) și încredințarea comandamentului suprem generalului Smolenski, singurul ofițier căruia i-a fost dat să-și câștige oare-cari merite în toată campania, în care Grecii au fost cumplit bătuți.

O depeșă din Atena cu data de 23 c. spune spre pildă, că guvernul ia măsuri pentru menținerea ordinei și liniștei. Corpul poliștilor, care acum vre-o trei săptămîni fusese trimis pe cîmpul de bătăie, a fost rechemat acasă; tot astfel și toate trupele grecești ce se aflau pe Creta, și cari de acolo au fost concentrate în Atena.

Într-o scrisoare din capitala Greciei publicată în Pl. Corr. se spune, că guvernul are intențiunea de a concentra în Atena 7—8000 soldați „spre a ținea pept față cu orice încercare eventuală de a turbura liniștea și ordinea. Deși agitația contra prințului moștenitor e vehementă și nu e cruțat nici regele, totuși se așteaptă încă cu multă speranță, că eventualele demonstrațiuni în contra dinastiei nu vor depăși limitele manifestațiunilor de stradă”.

Această speranță vine, să înțelege, din sinul corpului diplomatic, și pe semne e scrisă la ambasada austro-ungară din Atena.

Negocieri de pace.

Frankfurter Zeitung publică următoarele amănunte despre negocierile de pace, ce se urmează între ambasadorii puterilor din Constantinopol:

Sămbăta trecută se încinse discuția asupra despăgubirii de războiu; unii erau pentru cinci milioane de funți sterline, alții pentru 8. Proiectului de a se înființa și pentru Grecia o Dete publice (adece consiliul de administrație priveghetor asupra datorilor publice a Turciei, compus din reprezentanți creditorilor ei. Red. „Trib.”) se opuse serios numai Rusia, deoarece ea n'are de loc hîrtii grecești. În schimb însă ambasadorul rus Nelidov a făcut însemnata propunere, că Rusia ia asupra-și despăgubirea de războiu ce ar ave să plătească Grecia Turciei, ear ea (Rusia) s'ar invol cu Poarta astfel, ca suma aceasta să se șteargă din contul deschis al datorilor Turciei către Rusia, rămase ca restanțe neplătite a despăgubirii din ultimul războiu ruso-turc. Sub aceste condițiuni Rusia s'ar invol cu crearea

unei Dete publice pentru Grecia. Răspunsul puterilor la această propunere n'a sosit încă până azi.

Soartea voluntarilor italieni.

Spre a ilustra soartea voluntarilor italieni, publicăm, fără comentariu, două depeși din Atena. Una, cu data de 22 c. povestește: Guvernul își dă silință de a scăpa cât de curînd țara de voluntari. Corpul italian al colonelului Berthet, care se distinse pe cîmpul de bătăie din Epir printr-o lășitate deosebită, a fost desarmat deja la fața locului și dizolvat, și va fi expedat de drept în Italia, adecă fără se treacă prin Atena.

Alta, cu data de 23 c., spune: Cu privilegiul dizolvării corpului de voluntari italieni ai colonelului Berthet s'au întîmplat ciocniri sîngeroase. Italienii nu voiau să se învoiască a fi transportați direct din Epir în patria lor, cerînd să fie duși mai întîiu la Atena. Dar guvernul cugeta înverdat, că acolo și așa se află deja prea multe elemente periculoase și dete poruncă să fie desarmați cu dea sila. În postul de imbarcare s'a mai iscat ceartă între ei și cetățeni, în care doi italieni au fost uciși și patru răniți. Corabia, care duce ceata la Brindisi, e escortată de două corăbii de războiu grecești.

Mai este și a treia: Colonelul Berthet stăruia mult, ca să vină la Atena, deoarece mai mulți voluntari se împotriveau a merge în Italia, fiind desertori. Guvernul a ordonat plecarea de drept acasă a legionarilor, promițîndu-i atîta, că va da adăpost numai în Zavenda și Vonița celor-ce nu se pot întoarce în Italia din cauza desertiunii.

Colonelul Manos.

Comandantul suprem al trupelor grecești din Epir, colonelul Manos, a fost rechemat dela postul său cam o săptămîna înainte de încetarea ostilităților și s'a întors deja la Atena. „În diferitele orase, pe unde a trecut — zice o depeșă din Atena — a fost obiectul manifestațiunilor dușmănoase din partea locuitorilor; asupra treaului, cu care călătorea, au fost aruncate petri. Și în gara din Atena s'au reproduș mai multe manifestațiuni contra lui”.

N'au drept să se plîngă Grecii, că toate amănuntele campaniei au dovedit fanfaronadele lor, prin care sînt cunoscuți ori și unde.

De prin Bihor.

Să ni-se spună o vorbă pe față.

— Scrisoare deschisă domnului Român din Oradea-mare și îndosebi domnului Nicolau Zigre, avocat. —

Oradea-mare, 21 Maiu n.

Am fost promis înainte un raport despre felul cum va ave să se țină sîrbărea zilei de 3/15 Maiu la noi. Aveam și atunci un presimț, că lucruri piramidale nu voi pute să raportez, dar gîndeam totuși, că au să fie altcum și nu cum a fost.

Am sîrbătorit și noi tinerii așa cum am știut, fără de formalități ceremonioase, fără de pompă și alaiu, cu inimile simple, dar pline de însuflețire. Am sîrbătorit cum pot să sîrbătorească fii unui popor născut amintirea zilei, în care i-a zîmbit și acelaia o rază. Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa. Am uitat pe o zi, că sîntem aici încușuirați de întunec și ne-am întors privirile spre acel fund de cer, unde mai e încă un petec senin și de unde așteptăm raza mîntuirii. După o luptă atît de înverșunată căsădășiști și anticăsădășiști am aflat de cuviință să ne bucurăm de această zi și să petrecem o seară împreună.

Noi crezusem înainte, că sîrbătorea nu e numai a noastră a tinerimii și am crezut, că ar fi bine și de dorit, ca bătrîni și tineri împreună să o sîrbătorim.

După-ce aveam semne, că din sinul bătrînilor nu s'a început nimic întru acest scop, am crezut, că bine facem făcînd demersuri, pentru-ca să ne întîlnim barem la o masă comună cu toții. Dar bătrîanii au aflat de bine a nu se amesteca în afacerile tinerimii, cel puțin astfel ni-s'a răspuns.

Înainte de a trece mai în miezul lucrurilor doresc să relevez, că tot cam din aceleași cureri, de unde ni-se răspunde acum: non possumus, e treaba tinerilor și noi nu ne amestecăm; mai nainte cu câteva luni, când se purta lupta pentru și în contra căsădășului se dau de aci sfaturi și îndrumări, nu zic ordine, și sburau ca pe vînt scrisori, că fiat căsădăș aut pereat mîndus.

Dar adevărat, că vor fi fost atunci alte chestii la ordinele zilei. Da, da. Tinerimea aranjează o petrecere, bătrîanii au amestec să spună să fie ori să nu fie căsădăș.

Tinerii fac demersuri, ca bătrîanii să se adune pentru sîrbărea de 3/15 Maiu și să-i

iee și pe tineri cu dînsii — o, asta e treaba tinerilor și bătrîanii nu au cuvînt să se amestece. Domni bătrîni, cari ați zis-o, vî stimeze perii cărunți, dar fîm veți ierta, că nu pot înțelege filosofia și înalta d-voastră diplomație, cu care motivați. Tot ce înțeleg e o admirabilă consecvență între ținuta domniilor voastre pentru căsădă; și pentru 3/15 Maiu.

Noi tinerii luăm hotărîrea de a sîrbători românește ziua învierii poporului nostru. După-ce în anul trecut nu s'a sîrbătorit nici cum, ne-am întrebat acum: Să o sîrbătorim cu bătrîanii împreună ori fără de ei? Am fi așteptat, ca bătrîanii să se gîndească despre modul cum ar trebui să se sîrbătorească această zi și ei să ne invite și pe noi, dar acum când ne vedem silii să ne gîndim noi asupra lucrului, la întrebarea de mai sus ni-s'a impus o altă întrebare: de ce nu am putea să sîrbătorim cu dînsii împreună?

Nu era oare foarte ușor, ca doi-trei dinre noi s'o apuce pe la bătrîni și să-i invite în numele tinerimii? Și am fi avut noi căți-va cari ar fi venit bucuroși între noi și nu le-ar fi părut nici înjositor și nici că ar fi un amestec necompetent în afacerile noastre, ca ei să stea cu noi la o masă în onoarea zilei.

Dar vezi, noi am știut că avem de a face cu ai noștri. Pornind dela noi invitarea, nu ar fi înscut oare a crede cei cu pricina, că dînsii mai au și o umbră de îndreptățire pentru pretextul, că e treaba tinerimii, nu ne amestecăm?

Am ținut prin urmare să facem altcum.

Camaradul nostru dl Teodor Burdan s'a înțeles cu dl Nicolau Zigre avocat, ca d-sa, înțeles dl Zigre, să-i invite pe bătrîni. Dl Zigre a primit. Înainte doar cu vre-o două ore de ora fixată ne vine răspunsul, că bătrîni nu vin, scurt și fără o altă motivare, decât că ei află mai bine a nu se amesteca în afacerile tinerimii. Ne fuse vorba să ne adunăm la „Arborele verde”, ne-am adunat apoi noi tinerii rămași singuri la „Hotel Rimanócsy” unde ne ținem toate convenirile noastre.

Dl Zigre a primit o încredințare. Dorim să știm, pentru-ce nu a putut să o satisfacă. Dorim să o știm chiar și când ar atînge neplăcut pe cineva. Că unii ori alții nu voiesă să s'atice cu foșpanul ori mai știu cu care potentat? Asta o știm și de mai nainte. Dar aceștia sînt numai căți-va. Pentru ce nu au venit ceilalți? Căți-va au aflat de bine a nu se amesteca în afacerile tinerimii. Știăm că în anumite locuri ni-se va răspunde cam astfel și știăm că avem oameni la care nu mai putem ținea. Dar răspunsul lor nu e doar al d-voastre al tuturor? Ori-care v'ar fi însă răspunsul venerabilii bătrîni, dorim să-l știm, ca să știm cine cum ne privește și să știm cui ne putem adresa și cui nu.

Noi știăm mai înainte că mulți dintre bătrîni nostri ar fi venit bucuroși. Să știm, acum, pentru-ce nu au venit?

Dl Zigre e în poziție de a face lumină. Îl rugăm să o facă. Îl rugăm să spună cine nu a avut voie să vină și pentru-ce?

Dl Zigre fîm va ierta, pentru că îl supăr cu aceste întrebări, dar trebuie odată să știm cu cine avem de a face și ori-cît de dureros ar fi pentru d-sa să desvălească lucruri atît de mult ascunse și să dea de gol oameni cari de atîta vreme îmbată lumea cu apă rece, cutez să cred că d-sa nu va pregeta de a o face. Îl rugăm, pentru-că nu mai putem să rămănem în starea de nesiguranță de până acum. Și apoi mai e încă una. Noi v'am pofit să veniți între noi. Nu e o necuviință să cerem să ni-se spună cine și pentru ce nu a primit. Și ni-s'au spus și vorbe, despre cari dorim să știm de unde ni-s'au spus și pentru-ce. Cum și în al cui cont avem să le scriem? Îl rugăm pe dl Zigre, să ne numească pe acei domni, cari invitați fiind de d-sa să vină la seara de 3/15 Maiu nu au venit și și-au dat părerea că nu au bătrîni să se amestece între tineri. Să-i știm căți sînt și cine sînt, pentru-ca să putem ținea cont de ținuta d-lor.

Noi am zis bătrînilor: Se sîrbăm împreună cea mai strălucită zi a neamului nostru.

După-cum e până acum am sta așa, că bătrîni ni-ar fi zis: e treaba voastră, noi nu avem de a sîrbători. Să înțelege, că acest răspuns nu ne împacă și e firesc când dorim să-l auzim înocdată din gura celor ce i-au dat și să auzim un protest în contra lui dela acei ce nu l-au putut dat și nu au consimțit să se dea.

Să ne lumineze bătrîni nostri în această mistificare și să ne spună care e cuvîntul lor.

Să auzim graiul celor cu conștiința curată și să-i știm pe cei cu sufletele șovăitoare și îndoielnice și cu inimile înfrînte, cari zădărnicesc totul. Să-i știm, pentru-ca să ne putem feri de dînsii.

Să răspundă domnii nostri bătrîni. Să răspundă dl Zigre, să răspundă ori-cine se crede atins, dar să ne facă lumină în zăpă-

ceala ce ne încunjoară. Să se răspundă nu de dragul celui ce subreie — asta nu ar trebui să se întrebe nici când — ci pentru acelea ce sînt spuse și pentru ca lumină să se facă.

Și când nu ar urma nici un răspuns, să fie și aceasta un răspuns pentru noi?

Lucian Bolescu.

CRONICĂ

Sibiul, 27 Maiu n. 1897.

Dela curtea română. Din București sosesc telegrame îngrijitoare despre starea sănătății A. S. R. principelui Ferdinand. Ultimul buletin medical sună astfel:

Până luni la orele 5 d. a. starea Alteței Sale Regale a fost satisfăcătoare. La acel moment au apărut fenomene neliniștitoare datorite unei broncopneumonii stîngi. Noaptea agitata cu temperatura mai ridicată și respirațiunea grea. Azi (Marți) dimineapă situațiunea s'a mai ameliorat puțin, totuși ea inspiră încă temeri.

Dr. Cantacuzino, Dr. Buiciu, Dr. Kremenitz.

Faptă regretabilă. Ni-se comunică din Predeal un act de nemăpomenită ușurătate. La gara Predeal se află comisar al gării un anume Eminovici, care stă în relațiuni foarte încordate cu șeful gării, Romulus Bărsan. Grație mai multor intrigi ale comisarului Eminovici, șeful gării a fost permutat de către direcția generală a căilor ferate, dela Predeal la Băcău. La părăsirea postului, funcționarii unguri dela Predeal și cei români cari erau în foarte buni termeni cu șeful gării, i-au dat un mic banchet. Și ce a făcut comisarul Eminovici? S'a apucat și a telegrafat ministrului ungur, denunțînd pe funcționarii vamali unguri, că au dat banchet președintelui Ligei române din Predeal. Aceasta fiindcă dl Romulus Bărsan era membru al Ligei, secția Așaga-Bușteni. Faptul se caracterizează însuși.

Constituire. Din Elisabetopol ni-se scrie: Despărțământul învătătoresc gr-cat. al tractului Ibașfalău, în ședința sa constituantă din 17 Maiu n., a decis a trimite la adunarea generală constituantă din Blaj, ce se va ține la 15 Iunie n. pe următorii d-ni: Gavrilă Bozșan, președinte; Ioan Seghizorean, notar; Teodor Petri, casar; Alexiu M. Pop, bibliotecar; Ioan Oltean, Toma Simu și Zacharia Harhoiu, membrii delegați.

Regele Italiei în Montenegro. Din Roma se vestește, că regele Italian Umberto va merge la sfîrșitul lui Septemvrie în Cetinje, să viziteze pe principele Montenegro. Regele va fi însoțit, probabil, și de perechea moștenitoare a Italiei.

Duelul lui Noposa. Postul intențant br. Noposa Elek s'a duelistat cu Bartok Lajos, care, cum se știe, a declarat, că are cunoștință de lucruri mult mai grave pentru Noposa, decât cele publicate de „Egyetértés”. Duelul a decurs fără bandaj și cu permisia înțepăturilor, până la incapacitatea de luptă. Bartok a primit mai multe răni la cap, la piept și la mînă, Noposa a rămas neatinș. Părțile combatante s'au împăcat.

Degenerarea secolului. O știre grozavă sosese din Neapole. Într-un asil de copii găsiți, s'a descoperit, că de ani de zile dispăreau micuții princi. Cercetarea de pînă acum a constatat, că din 1895 încace au dispărut 900 de princi. Acest rezultat a provocat enormă senzație în oraș. Sînt temeri, că guvernul nu va conduce cercetarea cu toată energia, deoarece ce în sensaționalul scandal se presupune a fi amestecați și cățiva deputați.

Robinsoni moderni. Șase elevi ai școalei reale inferioare din Lőse s'au hotărît să plece la aventuri în lumea mare. Au făcut planul și cu banii primiți dela părinți în scopuri școlare au și plecat zilele acestea la drum. Dar n'au avut noroc bieții Robinsoni moderni, pentru-că deja la cea mai apropiată stație de tren au fost surprinși și excoartați... de unde a porait.

Secretul nazarului. Zilele aceste s'a prezentat la tribunalul din Ohichinda-mare un țeran sîrb, care a declarat judelei, că el are pe suflet un mare secret, pe care 14 ani l'a ținuit, acum însă îl spune, de oare-ce s'a făcut nazarul. Și țeranul povestește coșvirșit de căință, că înainte cu 14 ani și-a sufocat soția, care a fost îngropată fără nici o bînuială, ear el s'a căsătorit de nou și a trăit o fericită viață casnică. Poșitul a fost imediat arestat.

Chiverniseală ungurească. În Iglo a fost arestat oficialul orașenesc Szall Bertalan, pentru-că în calitate sa de casar și la oficiul la dare și la cel orfanal, a defraudat în timp de 30 de ani 30.000 fl. Defraudantul a fost suspendat din post. Totodată s'a pornit cercetare și contra consiliului orașenesc, care însuși a cerut cercetarea. — Bună chiverniseală, să pui pe cineva casar la două case, așa ca să nu poată fi controlat. Ungurii din Iglo pot fi mîndri, că au în fruntea orașului lor asemenea capacități financiare!

De vânzare.

Depozitul meu de păpucării

în valoare de 4500 fl. (zi patru mii cinci sute fl. v. a.) aprovisionat dela cele mai solide firme și vând cu prețul cumpărării, conform inventarului.

Asemenea vând și atelierul meu de păpucărit cu toate aparținătoarele lui cu un preț convenabil.

Ambe acestea se află în strada principală a orașului nostru.

Cei-ce doresc a le cumpăra să se adreseze subscrisului.

Sebeșul-săsesc, în 25 Maiu 1897.

Iosif Paulini,
păpuar.

[1893] 2-10

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s-au dovedit că o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a bexicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [292] 37-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Depozit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov depozit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, inferează în cel mai necrutător mod **renegatismul**.

Prețul cu trimitere francoată e numai 25 cr.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“
DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Heinrich Kröger,

strada Urezului nr. 1 (mai înainte A. Török)

recomandă onorabilul p. t. public

magazinul său asortat cu nouă mărfuri de

metal și oțel, instrumente, unelte de casă și de culină, cu deosebire mare alegeri în mărfuri de oțel, ca: briciuri, cuțite de buzunar, dela cele mai ieftine până la cele mai scumpe, foarfeci pentru lucruri femeiești și croitori, reținute de mâncare, tacâmuri, cuțite de culină, de despicat și bîrdute. Unelte de tot soiul pentru lăcățari, făurari, măsari, curelari, păpuari și diletanți, precum și tot felul de ferării pentru decorații, dela lucrări de firezării în cea mai mare alegere. Instrumente pentru tornătorie, email de tinichea, fere de călcat hainele, cu cărbuni și fără cărbuni etc. etc. numai în cea mai bună și garantată calitate. [13:3] 3-6

Mașini de stors pentru rufe în cea mai bună calitate garantată.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh mîscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în caseta.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.